

Domače vesti

Samomor v garaži

V svojem garažu za popraviljanje avtov v South Euclidu je bil najden mrtev 48-letni Robert G. Morris, stanujoč na 1157 E. 168 St., ki je izvršil samomor, kot razvidno iz najdenega pisma, v katerem je rečeno, da je za njegov čin odgovorna "ena oseba", toda ime ni bilo navedeno. Pokojni zapušta ženo in enega sina.

Pobiranje asesmenta

Sporočila se, da bodo tajniki družtev, ki zbirajo v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., pobirali asesment jutri večer 25. julija.

Tajniki družtev, katera zbirajo v Slovenskem domu na Holmes Ave., bodo pobirali asesment danes 24. in jutri 25. julija. Prosi se članstvo, da to upošteva.

Poroka

Poročila sta se prošlo soboto v Massillon, Ohio, Mr. Stanley Chaperlo, sin Mrs. Pauline Chaperlo, 1400 E. 53 St., in Miss Veronica Brand, hčerka Mr. in Mrs. Joseph Brand. Podala sta se na kratko ženitovansko potovanje, nakar si bosta ustanovila svoj dom v Massillonu. Novoporočencema naše čestitke!

Zadušnica

V soboto zjutraj ob osmih se bo brala zadušnica-30-dnevica v cerkvi sv. Pavla na E. 40 St. in St. Clair Ave. v spomin pokojne Mrs. Rose Herbst. Sorodniki in prijatelji so vabljeni, da se opravi udeležje.

Pozdravi s počitnic

Mrs. Mary Stupar iz Addison Rd. pozdravlja vse svoje prijateljice in znance v Clevelandu. Sedaj se nahaja v New Yorku, en teden je prebila pri znancih v Fly Creeku, en teden v Little Falls, N. Y., iz New Yorka se bo pa podala v Forest City, Pa. Želimo ji obilo zabave in srečen povratek!

V zadnje slovo

Člani društva Vodnikov venec št. 147 SNPJ so prošeni, da se poslovijo od pokojne članice Ivane Bizjak, katere truplo leži v Želetovem pogrebem zavodu na 6502 St. Clair Ave. Pogreb se bo vršil jutri popoldne ob 1. uri.

Podr. št. 39 Sansa

Jutri večer točno ob osmih se vrši redna mesečna seja podr. št. 39 SANSa v dvorani št. 1 Slov. nar. doma na St. Clair Ave. Vabi se vse društvene zastopnike in člane, da se gotovo udeležje.

Članski piknik

Samostojno podporno društvo "Kranj" bo imelo svoj članski piknik v nedeljo popoldne na vrtu doma člana Joseph Kne na 3176 Richmond Rd., to je tretji dom nasproti E. 260 St. od Euclid Ave. Društvo tudi prijazno vabi svoje prijatelje, da se jim pridružijo, ker bo prijetna domača zabava vsem v razvedrilo.

Bolezni

Mrs. Mary Beros, soproga Mr. Math Beros, s katerim vodita znani Beros Studio, je bila pred nekaj dnevi operirana na tonzilih, in sedaj se zopet nahaja na svojem domu na 6116 St. Clair Ave., kjer jo prijateljice lahko obiščejo.

Zedinjene države odtegnile Poljski obljubljeno pomoč

Vlada pravi, da ima Poljska dovolj živeža za najbolj nujne potrebe

WASHINGTON, 23. julija—Državni oddelek je danes naznanil, da je Poljski bil črtan njen delež skupnega ameriškega zunanjega pomožnega programa v znesku \$350,000,000.

Do črtanja pomoči, ki je bila obljubljena Poljski, je prišlo na podlagi priporočila polkovnika R. H. Harrisona, posebnega pomočnika poljedelskega tajnika Clinton P. Andersona. Poročilo pravi, da je Harrison sestavil za državnega tajnika George Marshalla poročilo o potrebah Poljske v živežu.

Harrison je v poročilu omenil, da ima Poljska zadosti žita in druge hrane, da "zadosti najbolj nujnim potrebam prebivalstva." Rekel je, da bi bil potreben uvoz zdravil in neke dodatne hrane in da bi bila priporočljiva pomoč v semenu in gnojilu.

Državni oddelek je zavzel stališče, da se pošiljke te vrste lahko dobi potom privatnih in ostalih relifnih organizacij kot Mednarodnega Emergency Children's sklada.

V izjavi je med ostalim rečeno:

"Na podlagi gornjega in vsled dejstva, da je sklad odobren edino, da se krije najbolj nujne relifne potrebe, je bilo odločeno, da se ne podzame pomožnega programa za Poljsko."

Francozi se borijo na strani grških gerilcev?

PARIZ, 23. julija—Francoske oblasti so večer priznale, da se v južni Franciji vrši mala rekrutacija Francozov, ki so pripravljani, da se priključijo grškim gerilcem v borbi proti monarhistični vladi.

Francozi vladi pa ni ničesar znano, da bi se vršile neke masne rekrutacije, ki bi potrdile vesti o formiranju "mednarodnih brigad."

V Franciji se nahaja precejšnje število španskih republikancev, ki pa, tudi če bi želeli, ne bi mogli odpotovati v Grčijo kopnim ali pa morskim potom, brez da francoske oblasti za to ne bi vedele. Kar se pa tiče posameznih Francozov, stališče francoske vlade je, da je njihov kretanje svobodno in da jih nihče ne more ovirati, če imajo papirje v redu, da odpotujejo in se borijo proti komur koli želijo.

Ker se v južni Franciji zbira tudi večje število Judov, ki želijo, da se vtihotapijo v Palestino, je težko ugotoviti, če je ladja, ki odpluje iz neke francoske luke, namenjena v Palestino ali pa v kako drugo luko, kjer bi izkrcala prostovoljce za pomoč grškim gerilcem.

Vile rojenice

Prošli petek so se vile rojenice zglasile pri družini Mr. in Mrs. Albert Poklar na 18771 Abbey Ave. in pustile v spomin čvrstega sinčka-prvorojenca. Dekliško ime matere je bilo Ann Karish ter je hči Mr. Tony Karish. S tem dogodkom sta prvič postala "grandma" in "grandpa" poznana Mr. in Mrs. Mike Poklar, 1165 E. 72 St. — Cestitamo!

Dr. Kern poroča o novem načinu za zdravljenje migrene

Tekoča izdaja glasila zdravnikov v državi Ohio, "Ohio State Medical Journal," prinaša članek obče znanega slovenskega zdravnika dr. Franka J. Kerna, ki opisuje metodo, katero je iznašel za zdravljenje hudega glavobola, oziroma migrene.

Kakor poroča dr. Kern, njegova metoda obstoji v uporabi gotovih injekcij, ki so dale mnogim njegovim bolnikom znatno uteho.

Članek vsebuje podrobno razlago, ki je seveda tehničnega značaja in torej razumljiva le zdravnikom.

Obče znano je, da zdravniška veda do danes ni našla še nobenega sigurnega zdravila za migrene, ki zla med ženskami, pa tudi med imi, povzroča mnogo trpljenja.

Stališče Rusije glede mirovne pogodbe z Japonsko

LONDON, 23. julija—Moskovski radio je danes naznanil, da je Sovjetska zveza zavrgla ameriško povabilo, da se priključi 11 državam, ki bodo 19. avgusta pričele v Washingtonu razmotrivati o mirovni pogodbi za Japonsko.

V radio poročilu je rečeno, da je Rusija naslovila na Washington posebno noto, s katero je obtožila Zedinjene države, da podzema akcijo na svojo lastno roko (ne da bi se posvetovala z ostalimi silami).

Stališče Sovjetske zveze je, da bi začetne pogovore za sestavo mirovne pogodbe z Japonsko moral vršiti svet ministrov za zunanje zadeve.

Judje potopili angleško ladjo

JERUZALEM, 23. julija—V vodah pristanišča Haife je danes bila potopljena angleška ladja, ki je prevažala vtihotapljenega Jude v internacijska taborišča na Cipru. Angleške oblasti so izjavile, da so ladjo minirali in pognali v zrak člani podtalne judovske organizacije.

Ladja, 1,372-tonska "Empire Lifeguard," se je ravno povrnila iz Cipra. Na njej se je poleg posadke nahajalo 50 emigrantov. Eksplozija je sledila takoj, ko se je poslednji emigrant izkrcal. Uradno poročilo pravi, da ni bilo nobenih žrtev.

ITALIJA BO KMALU ODLOČILA O MIROVNI POGODBI

RIM, 23. julija—V italijanskem parlamentu je z 232 proti 204 glasovom odločeno, da se prične v najkrajšem času razmotrivati o ratifikaciji mirovne pogodbe.

NI MOGOČE DOBITI ZALOŽNIKA ZA KNJIGO O NOVI JUGOSLAVIJI

V večerajšnji izdaji "Enakopravnosti" je bilo priobčeno poročilo z ozirom na izjavo, katero je dal bivši podpredsednik Henry A. Wallace zastopniku Tanjunga o raznih sodobnih prečih vprašanjih, med ostalim tudi glede Jugoslavije. To poročilo smo posneli iz "New York Timesa". Med tem pa smo prejeli od Antona Smoleta, očitno Slovenca, ki je Tanjugov korespondent v New Yorku, polni tekst vprašanj in odgovorov, ki jih je Wallace podal na njegova vprašanja.

Wallace-u je bilo vsega skupaj stavljenih šest vprašanj. Za nas je seveda najzanimivejše zadnje, oziroma šesto vprašanje glede Jugoslavije. Kot razvidno iz polnega besedila, kiga imamo sedaj v rokah, je bilo poročilo "New York Timesa" v tej zvezi površno in je zamažalo eno zelo znatno dejstvo, katerega je obelodanil Wallace v svojem odgovoru.

Vprašanje korespondenta Smoleta se je glasilo:

"Obče znano je, kakšni so bili odnosi med narodi Jugoslavije in Zedinjenimi državami med vojno, kakšno vlogo je Jugoslavija igrala v osvobodilni vojni, kakor tudi, kakšna je njena vloga danes. Mi cutimo, da so se v stališču Zedinjenih držav napram Jugoslaviji izvršile neke povojne spremembe. Kaj je po vaših mislih privedlo do te spremembe stališča?"

Odgovor, katerega je Wallace podal na zgornje vprašanje, pa se glasi:

"Kar se tiče vašega sestega vprašanja, bi dejal, da morda ni dežele, ki bi bila tako napačno razumljena v Zedinjenih državah, kakor baš Jugoslavija. Ko sem se meseca aprila nahajal v Parizu, sem srečal korespondenta Londonkega "Timesa" v Franciji, nekega mladega Angleža z imenom Basil Davidson, ki je napisal knjigo z naslovom "Partizanska slika". Ta knjiga podaja tako korenito drugačno sliko o Jugoslaviji, kakor pa obstoja danes v Zedinjenih državah, da sem mislil, da bi se ta knjiga morala objaviti v Zedinjenih državah.

"Ampak do danes mi še ni uspelo, da bi našel založnika zanjo. Ta knjiga ne podaja samo opazovanj ne-strankarskega opazovalca z ozirom na junaške napore jugoslovanskega ljudstva med vojno, temveč tudi riše, na kako sijajen način rešuje jo Jugoslovani svoje tekoče probleme.

"Zelo žal mi je, da odnosaji med Zedinjenimi državami in Jugoslavijo niso bolj prijateljski. Čutim namreč, da bi tako prijateljstvo ogromno prispevalo k svetovnemu miru."

Redna seja

Redna seja društva Zavedni sosedje št. 158 SNPJ se bo vršila jutri večer ob osmih v Slov. društvenem domu na Recher Ave. Člane se vabi na polnoštevilno udeležbo.

Naročajte, širite in citajte "Enakopravnost!"

Nekje na Pacifiku se vršijo nove tajne preizkušnje atomskih orožij

Amerikanci bodo vežbali nove kitajske divizije?

Čiangova vlada zaprosila za ameriške častnike, ki naj bi vežbali mladino

NANKING, 23. julija—Kitajska nacionalistična vlada ustanavlja novo vojaško vežbališče na Formozi, ki bi se imelo po načrtu nahajati pod mešano upravo kitajskih in ameriških častnikov.

Po načrtu bodo v to vežbališče poslane mladinske divizije iz provinc Hangyange in Hunana, ki so doslej pokazale zelo nizek borbeni moral. Te divizije, in sicer 202, 205 in 206 so sestavljene od mladeničev, ki imajo polovično izobrazbo in ker niso mogli dobiti nobenega drugega dela, stopili v vojaško službo. Toda te divizije so pokazale zelo slabo voljo, da bi se borile proti kitajski ljudski (komunistični) armadi.

Nacionalistični vojaški krogi pravijo, da bi se lahko iz teh mladeničev ustvarile nove divizije, v kolikor bo njih vežbanje uspešno. Vojaško ministrstvo se je obrnilo za pomoč na ameriško vojaško svetovalno grupo, ki se nahaja v Nankingu. Veruje se, da Čiangova vlada računa, da bi mogla dobiti 75 ameriških častnikov, ki bi nadzorovali vojaška vežbališča.

Ameriške vojaške oblasti pa poudarjajo, da bi samo z odobritvijo vojnega oddelka in kongresa ameriški častniki mogli sodelovati pri vežbanju kitajskih mladeničev. Doslej je vojaška grupa bila pooblašena, da daje le nasvete kitajskemu vojaškemu štabu.

Jugoslovani v francoski legiji

BERLIN, 23. julija—Francoski časopis "Esquisses" pravi v večerajšnjem poročilu, da vsak mesec pristopa v francosko tujsko legijo okrog 350 Nemcev, Jugoslovancev, Čehov in Poljakov.

Francoski časopis pravi, da se v tujsko legijo ne sprejemajo Rusi ter Nemci, ki so pripadali prejšnjim nacističnim elitnim stražam ali pa so vojni zločinci. (Francoska tujska legija je posebna pol vojaška pol policijska formacija, katere namen je, da čuva red v francoskem Maroku in Alžiru. Dobro je bila znana še pred prvo svetovno vojno.)

HOLANDCI ZAVZELI LUKO CHERIBON

BATAVIA, 24. julija—Holandsko vojaško poročilo pravi, da so holandske čete večeraj popoldne zavezle važno mesto severne Jave, Cheribon. (V bližini tega mesta je bil podpisana sporazum o "neodvisnosti.")

Holandsko poročilo nadalje pravi, da Indoneziji pri umikanju zažigajo mesta, toda da je Cheribon padel v njih roke popolnoma nepoškodovan.

Indoneziji so zažgali štiri večja mesta. Ko so se holandske čete približale mestu Semarangu, je mesto bilo že v plamenih.

Obenem se javlja, da atomska komisija dela na tem, da se atomska energija začne uporabljati na polju zdravstva

WASHINGTON, 23. julija—Komisija za atomsko energijo je danes naznanila, da je nekje na Pacifiku ustanovila posebna preizkušališča, kjer se vršijo eksperimenti z novimi atomskimi orožji.

To je drugo poročilo, katerega je podala komisija kongresu o svojem delu. V njem ni navedenih nobenih nadaljnjih podrobnosti, razen da tega, da se eksperimenti z atomskimi orožji vršijo tajno in da so bili podzvzeti v interesu varnosti dežele.

"Naša neposredna narodna varnost zahteva, da se sedanje operacije vršijo neprekinjeno," pravi poročilo komisije.

Delo za uporabo atomske energije za vsakdanje namene

Obenem je komisija poročala, da je v teku živahno prizadevanje, čigar namen je, uporabiti atomsko energijo za vsakdanje potrebe, zlasti na polju zdravstva in v svrhu eventualne rabe atomske energije kot nadomestila za električno silo.

V poročilu komisije je rečeno, da se poglavito delo v tej zvezi vrši v laboratoriju, katerega poseda vlada v Los Alamos v New Mexico, da pa je vse delo strogo tajno in se o njem torej ne more obelodaniti nobenih podrobnosti.

Potem pa poročilo dostavlja, da se na Pacifiku vršijo "sistematični eksperimenti," pri katerih se preizkušajo nova atomska orožja.

Amerika obtožila 3 balkanske države, da "ogrožajo mir"

LAKE SUCCESS, N. Y., 23. julija—Zedinjene države so nedavno obtožile Bolgarijo, Albanijo in Jugoslavijo, da ogrožajo "mednarodni mir."

Ameriški delegat pri Varnostnem svetu Hershel V. Johnson je zahteval od Varnostnega sveta, naj opozori vse tri države, da naj "držijo red v svojih lastnih hišah" in pustijo druge države "pri miru."

Na te izjave ameriškega delegata je ostro odgovoril sovjetski delegat Andrej Gromiko, ki je izjavil:

"Bolgarija, Jugoslavija in Albanija ne potrebujejo nasvete Zedinjenih držav, kar se tiče mednarodnega reda. Če se bodo taki nasveti dajali v Varnostnem svetu navzlic temu, da nobeden ni za njih vprašal, se to lahko tolmači edino na ta način, da se tisti, ki jih dajejo, ne zavedajo njih važnosti."

GROMIKOV KOMENTAR O KRAVČENKOVH IZJAVAH

LAKE SUCCESS, 22. julija.—Sovjetski delegat pri Združenih narodih Andrej Gromiko se je glede izjav, katere je podal Viktor A. Kravčenko, ko je pričal red kongresnim odsekom za ne-ameriške aktivnosti, izrazil kot sledi:

"Kadar nima pes drugega opravka, si liže svoj trebuh. To včasih privabi opazovalce."

Marshall podal izjavo glede "mednarodne brigade"

WASHINGTON, 23. julija—Državni tajnik George C. Marshall je danes izjavil, da se poročilo o sodelovanju neke "mednarodne brigade" v grški civilni vojnici ne more niti potrditi, niti zanikati.

Istočasno je Marshall podal izjavo glede vojne, ki jo je Holandija pričela proti Indoneziji. V zvezi s tem je izjavil, da Zedinjene države niso prodale Holandiji nobeno orožje za uporabo v "sedanjem indoneškem konfliktu."

Glede črtanja Poljske iz relifnega programa, je državni tajnik rekel, da je to črtanje temeljilo edino na poročilih, da Poljska ne potrebuje nujno dnevno hrano. Kar se pa tiče zdravil jih Poljska lahko dobi potom Rdečega križa, je rekel Marshall.

Na časninarski konferenci je v zvezi z vprašanjem Nemčije državni tajnik izjavil, da bi bilo potrebno, da se Rusija udeležijo ameriškega programa, katerega namen je, da za dobo 40 let razoroži Nemčijo. (Do sedaj je Rusija odklonila vsako sodelovanje.)

VSA KONTROLA ZA KUPOVANJE NA OBROKE SE BO KONČALA?

Kakor se poroča iz Washingtona, je poslanska zbornica brez poimenskega glasovanja odobrila zakonski načrt, po katerem se bo vsakdo lahko zadolžil, kakor ga bo volja. Zakonski načrt, ki predvideva odpravo vseh omejitev kredita, ki so obstojale od vojnega časa, je bil nemudoma poslan senatu.

Namen zakonskega načrta je, pospešiti nakupovanje raznih predmetov na obroke, kar pa je mogoče le, ako se vrata kredita odpre na stežaj.

Zakonodajci, ki sledijo željam velikih bizniških interesov, so očitno pozabili, da se je taka ekonomska politika prakticala za časa Coolidge in Hooverja in vodila v največji polom, ki ga je Amerika kdaj videla.

Da-li bo senat imel čas, da omenjeni zakonski načrt osvooi pred zaključkom sedanjega kongresnega zasedanja, trenutno ni znano.

BIVSI NEMSKO-AMERISKI "BUNDOVEC" UJET

MONAKOVO, 23. julija—Nemška časninarska agencija poroča, da je danes bil aretirani bivši voditelj nemško-ameriškega "kultur-bunda" v New Yorku, Fritz Kuhn. Kuhn bo postavljen pred nemško sodnjo za denacificacijo.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):
For One Year—(Za celo leto) \$7.00
For Half Year—(Za pol leta) 4.00
For 3 Months—(Za 3 mesece) 2.50

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Cleveland, Kanadi in Mehiki):
For One Year—(Za celo leto) \$8.00
For Half Year—(Za pol leta) 4.50
For 3 Months—(Za 3 mesece) 2.75

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year—(Za celo leto) \$9.00
For Half Year—(Za pol leta) 5.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

USODA TRSTA JIH SKRBI...

Ko je Jugoslavija predložila na pariški mirovni konferenci svoje zahteve za priključitev Trsta k njegovemu zaledju, se je oprla tudi na posebno močan ekonomski argument. Vprašanje je bilo, da-li je Trst kot pristanišče važen bolj za Italijo kot pa za dežele srednje Evrope? Samo en logičen odgovor je mogel slediti temu vprašanju. Ta odgovor je, da je usoda Trsta odvisna od njegove povezanosti z deželami srednje Evrope, in da je, tudi če se ne upoštevajo ostali argumenti, življenjsko navezan na Jugoslavijo. Ni nobenega dvoma, da je zopet bila storjena stara krivica in da se je z odcepitvijo Trsta od Jugoslavije, vrglo tržaško ljudstvo v težak ekonomski položaj. Da so zapadni zavezniki ustvarili takomenovano "Svobodno tržaško ozemlje" namesto, da bi se vdali tem jasnim in logičnim dejstvom, je pač vzrok čisto političen in je temeljil na sovražnih predsodkih, ki so jih zapadni zavezniki čutili in jih še čutijo proti novi Jugoslaviji.

Zadnje čase se v ameriškem tisku pojavljajo "vznenmirljiva" poročila, ki se nanašajo na usodo Trsta. Za "Cleveland Plain Dealer" je to poročilo poslal v serijah John P. Leacacos že pri koncu junja meseca. Poročilo seveda ni nič kaj prijazno Jugoslaviji, toda je končno, če se ga pravilno tolmači, odkrito priznanje, da so se zapadne sile zavzemale bolj za omenjene politične predsodke kot pa za edino mogočo in edino pravično rešitev tržaškega vprašanja.

Leacacos poroča, da Trst izgublja promet, dočim Reka naglo obnavlja in prevzema vlogo pglavitne jadranske luke za centralno Evropo. Pošiljatve skozi Reko so poskočile na podlagi pogodb med Jugoslavijo in Čehoslovaško, kateri se je dalo znižanje železniških tovornih pristojbin skozi Jugoslavijo za češki les, sladkor in rude, kakor tudi za uvozno blago, ter obenem prednostne pristajanske pristojbine, ki so za tretjino nižje od onih, ki jih računa tržaška luka. Ni nobenega dvoma, da so italijanski imperialisti, ki so sicer trdili, da je Trst ekonomsko navezan na Italijo, zavpili, da hoče Jugoslavija uničiti Trst. Ta tendenca je izražena tudi v člankih Leacacos od 30. junija, ponovljena pa je v članku, ki ga je o istem predmetu poslal iz Belgrada dopisnik New York Timesa (z dne 20. julija). Ta dopisnik opisuje naglo dviganje prometa v reški luki kot neko novo "strategijo", na kateri dela maršal Tito, da se polasti Trsta. "Ta strategija Belgrada je jasna," piše dopisnik New York Timesa, "maršal Tito dela na tem, da iz Reke ustvari jadransko luko za zaledje. Tako bi po sporazumih, sklenjenih s podonavskimi deželami, z možno izjemo Avstrije, Trst padel kot zrela hruška v naročje Tita."

Res je, da vsled te možne "nevarnosti za Trst" zapadne sile vključile v italijansko mirovno pogodbo poseben člen (čl. 16. osmega odstavka), ki izrecno prepoveduje podpisanim silam osvojitve pristojbin, katere bi "na umeten način odvracale promet od Trsta", na korist kakih drugi luki. Doslej pa, ko Jugoslavija še ni odobrila italijanske mirovne pogodbe, ta člen nima nobene veljave.

Jugoslavija ima triletni načrt za obnovo porušenege reškega pristanišča in v teku so dela za razširitev luke, za povezanje obeh, predvojne susaške in reške v eno enotno luko. Ta dela bi pa današnja Jugoslavija odobrila tudi, če bi imela v svoji posesti sam Trst.

Dopisnik "New York Timesa" poroča, da bi se dalo na eden edini način prepričati te namene Jugoslavije. To bi bila hitra obnova in dvig tržaške luke. Toda naj ta nasvet izgleda še tako pameten in logičen, ni nobenega dvoma, da z njim ne bo ničesar doseženo. Že pred vojno, ko se je Trst nahajal pod Italijo, je gospodarsko propadel, dočim je, navzlic korumpiranih vlad stare Jugoslavije, ki niso sprovajale v delo nobene "petletne načrte", promet v sušaški luki bil vedno živ.

Sedaj je Trst odvisen od pomoči, ki prihaja od zunaj. V Trstu še vedno vlada politični in gospodarski kaos, ki bo vladal vse dokler se ne umaknejo tuje čete iz "svobodnega ozemlja" in se ne ustanovijo tesne zveze z Jugoslavijo, iz katere Trst črpa svojo življenjsko kri. Toda ni samo odvisna od Jugoslavije gospodarska bodočnost Trsta, ampak je odvisna tudi od zapadnih sil, v prvi vrsti Zedinjenih

UREDNIKOVA POŠTA

Iz zapadne strani

Cleveland, O. — Počitnice so tu, katere vsi težko pričakujemo, da se malo odpočijemo. Hočem malo opisati kako se napreduje v naši naselbini. Kar se tiče Slovenskega doma lahko rečem, da je vse bolj živo in veselo. Vse priznanje gre naši mladini, ki se je združila z nami in deluje z nami po starem reku — v slogi je moč.

Vsako soboto večer imamo v klubovih prostorih ples. To je domača zabava za vse. Vabi se člani kluba in prijatelje, da te zabave obiskujete, kadar vam čas dopušča. Prijazna oskrbnica in vsi domači vam bodo z vsem postregli. Z njimi smo zelo zadovoljni.

Imamo tudi nov pevski zbor "Triglav". Vaje so vsako soboto od 7. do 9. ure, skupno delujejo stari in mladi in napreduje je lep. Ni lepšega kot je slovenska pesem in zato moramo gledati, da jo obdržimo. Nagovorimo mlade fante in dekleta, da se vpišejo v zbor, kjer se bodo obenem učili slovensčine. Sigurno sem, da se ne bodo kesali! Učitelj Mr. Vavter je zelo prijazen z vsemi pevci. Prihodno soboto 26. julija ne bo pevske vaje, ker je učitelj na počitnicah. Pridite pa 2. avgusta ko bo tudi seja za pevce in podporne člane.

Ker so z našim delom povezani stroški, smo se obrnili na naša bratska društva za pomoč. Prav pohvalno so se odzvali in nam nekoliko pomagali. Pomagali pa so tudi posamezni rojaki in trgovci, če pa kdo želi kaj prispevati, nam bo to vedno prav prišlo.

Lepo je, da se vsi z veseljem udeležujejo vaj. Naša prva veselica bo 21. septembra in vam svetujem, da si še sedaj zabeležite ta dan, ki bo šel za kulturo in dobrobit cele naše naselbine.

Jakob Jesenko.

Piknik pevskega zbora "Slovan"

Euclid, O. — Pevci zbora "Slovan" priredijo prihodno nedeljo na prostorih SNPJ piknik. Ker "Slovani" nismo imeli piknika že več let, smo sklenili, da mora biti to eden najlepših piknikov v sezoni. Tisti, ki vedno zahajate na koncerte in druge prireditve tega zbora, že veste, da znajo "Slovani" tako zabavati svoje posetnike, da je vse veselo. Pevci tega zbora so zadnje čase vedno bolj in bolj zaposleni. Razna društva in druge organizacije se vedno bolj pogosto oglašajo, ter prosijo za naše sodelovanje ob priliki njih priredb in raznih proslavah. In tako je tudi prav! Zato je tudi zbor tu, da sodeluje in pomaga do boljšega uspeha. Pevci "Slovana" se radi odzovejo in nikoli ne odklonijo povabilo, tako da smo zadnje čase angažirani takorekoč za vsako nedeljo in nimamo časa niti za svoja lastna opravila. Ker se vse naše aktivnosti vršijo v dvorani in na vrtu SDD v Euclidu smo sklenili, da se enkrat podamo ven v prosto naravo, da se nekoliko

naši tajnici Vidrih ni šlo v glavo, da ne bi imele tudi pečivo na našem pikniku. Torej poleg drugih stvari, ki spadajo k pikniku, bo tudi pečiva na razpolago.

Naj bo vaša pot 17. avgusta na našo farmo, kjer bodo Progresivne Slovenke imele svoj piknik!

Theresa Gorjanc,
krožek št. 1.

EKSPLOZIJA V BERLINU UBILA ŠEST OSEB

BERLIN, 23. julija—Najmanj šest oseb je bilo ubitih in štirje ranjeni, ko je tajinstvena eksplozija razdejala poslopje nemške policije v ruski okupacijski zoni.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

nih držav. Kot je v svoji seriji člankov poročal Leacacos, ameriški zasebni interesi ne prezirajo izgledov, ki jih imajo v Trstu. V Trst je dospel neki predstavnik Bank of America iz Californije, in kupil delnice neke tržaške družbe, v kateri imajo svoje investicije tudi zasebni podjetniki iz Columbie, Švice, Italije, Anglije in Argentine. Ta družba namerava zgraditi ogromno mednarodno skladišče in bo imela zaposlenih 12.000 delavcev. Precej aktivne pa so tudi ostale ameriške družbe, kot American Tobacco Co., Standard Oil Co., Ford Motor Co. i. t. d. Ni nobenega dvoma, da se ameriški kapital namerava polastiti kontrole nad "Svobodnim ozemljem", in ni težko razumeti zakaj je sedaj toliko vznemirjenosti samo zaradi tega, ker jim vedno večja vloga reškega pristanišča na Jadrano meša štrene.

oddahnemo in pozabavamo široko javnost.

Ob tej priliki vabimo vse ljubitelje lepe slovenske pesmi, da nas na ta dan, to je prihodno nedeljo, obiščejo na farmi SNPJ. Obeta se vam mnogo pristno domače zabave. Seveda vabimo tudi pevce drugih zborov, da nas na ta dan obiščejo in da tako skupaj zapojejo, da bo vse odmevalo pod košatim drevjem, kot nikoli poprej.

Kličem torej vsem ljubiteljem slovenske pesmi: na svidenje prihodno nedeljo na farmi SNPJ!

J. Durjava,
predsednik.

Aktivnosti "Progresivnih Slovenk" krožek št. 1

Cleveland, O. — Naš krožek št. 1 Progresivnih Slovenk priredi velik piknik v nedeljo 17. avgusta na prijaznih izletniških prostorih SNPJ, ali takozvani farmi. Obenem se bo ob priliki tega piknika vršila balinarska tekma med krožki št. 1, 2 in 3.

Vse tiste članice, ki ste obljubile, da boste sodelovale pri tekmah, ste prošene, da gotovo pridete. Če pa vam iz tehničnih vzrokov ni mogoče udeležiti se, sporočite naši Johanci Perko, ki bo pravočasno dobila namestnice. Tako ne bo nobenih takih neprilic kot jih je imela pri zadnji tekmi, ker zadnje minuto se zelo težko dobi namestnice. Ker sem ravno pri tem, naj še omenim, da smo se pri tekmi krožka št. 3 v Euclidu prav imenitno imeli. Tekma se je vršila v lepem redu; še nikoli nisem slišala toliko smeha, kot ravno na tej tekmi. Upam, da je tudi finančno dobro uspela?

Tam na naši farmi ne tečejo krogle tako gladko kot na igriščih v Euclidu. Sem pa naročila našemu oskrbniku, naj kar najboljši mogoče pogladi prostore za 17. avgust.

S 1. avgustom se prične velika kampanja za pridobivanje novih članic pri "Progresivnih Slovenkah". Zjaj pa je še uganaka, kateri krožek odnese prvo nagrado. No, pa ne da bi nam Euclid zopet to nagrado odnesel? Članice potrdujete se in vsaka naj vsaj eno novo članico pridobi!

Naj bo vaša pot 17. avgusta na našo farmo, kjer bodo Progresivne Slovenke imele svoj piknik!

Theresa Gorjanc,
krožek št. 1.

Naši tajnici Vidrih ni šlo v glavo, da ne bi imele tudi pečivo na našem pikniku. Torej poleg drugih stvari, ki spadajo k pikniku, bo tudi pečiva na razpolago.

Naj bo vaša pot 17. avgusta na našo farmo, kjer bodo Progresivne Slovenke imele svoj piknik!

Theresa Gorjanc,
krožek št. 1.

EKSPLOZIJA V BERLINU UBILA ŠEST OSEB

BERLIN, 23. julija—Najmanj šest oseb je bilo ubitih in štirje ranjeni, ko je tajinstvena eksplozija razdejala poslopje nemške policije v ruski okupacijski zoni.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

nih držav. Kot je v svoji seriji člankov poročal Leacacos, ameriški zasebni interesi ne prezirajo izgledov, ki jih imajo v Trstu. V Trst je dospel neki predstavnik Bank of America iz Californije, in kupil delnice neke tržaške družbe, v kateri imajo svoje investicije tudi zasebni podjetniki iz Columbie, Švice, Italije, Anglije in Argentine. Ta družba namerava zgraditi ogromno mednarodno skladišče in bo imela zaposlenih 12.000 delavcev. Precej aktivne pa so tudi ostale ameriške družbe, kot American Tobacco Co., Standard Oil Co., Ford Motor Co. i. t. d. Ni nobenega dvoma, da se ameriški kapital namerava polastiti kontrole nad "Svobodnim ozemljem", in ni težko razumeti zakaj je sedaj toliko vznemirjenosti samo zaradi tega, ker jim vedno večja vloga reškega pristanišča na Jadrano meša štrene.

O RAZNIH REČEH

M. ILJIN

Zakaj se umivamo z vodo?

Zakaj voda zmlava umazanost? Menda jo kar tako odnaša seboj, kakor nosi reka v njo vrženo tresko?

No, pogledjte. Pomolite umazane roke pod pipo! Bodo li one od tega že čiste?

Bojim se, da ne. Pa saj se tudi nihče tako ne izmiva. Kadar se umivamo, drgnemo roko ob roko. In zakaj? Da bi zdrgnili in odluščili umazanost.

Tako je tudi s perilom. Perice ne polagajo perilo samo v vodo, temveč ga perejo, žulijo z rokami in celo drgnejo s ščetkami.

Prati perilo pomeni drgniti in zmlavati z njega umazanost, prav tako kakor drgnemo z radirko po papirju in brišemo napisano. Kadar je umazanost že iščiščena, vodi ni prav nič težko, da jo odnese.

Kako je človek prisilil milne mehurčke, da mu perejo?

Tu smo sedaj pozabili na eno reč, brez katere nikdar ne perejo.

Kaj je to? Milo.

Če bi mi prali brez mila ali če bi se umivali brez mila, bi vedno hodili umazani. Milo je najhujši sovražnik umazanosti. Pogledjte na primer saje. Saje je posebno težko spirati. Saje so majhni koščki premoga ali oglja z ostrimi, neravnimi robovi. Če se droben košček zarije v gubice v koži, se tam tako zagriže, da ga ne moreš izpraskati.

A vzemite milo v roke in namilite jih dobro.

Milo napade saje, jih izvleče in izžene iz vseh brazd in gubic.

Kako neki dela milo to? Pomislimo nekoliko.

Katero milo umiva ali pere boderje? Tisto, ki daje več pen, ali ono, ki se splahne ne peni?

Tisto, ki daje več pen. To pomeni, da tukaj gre za peno.

Kaj pa je pena?

Poglejte jo. Pena je vsa sestavljena iz malih milnih mehurčkov, drobnih zračnih obličic, ki imajo obliko iz vode. In odnašajo umazanost. Tisti delci vidite, ti mehurčki jemljejo in se lepijo k penastim mehurčkom in peno je potem lahko zmlavati.

Tako delajo v tvornicah, kadar hočejo oddeliti ali odmiti rudo od "jalove tvarine", od kamna. Ruda in kamen toneta v vodi. V peni pa zdrobljena v prah ne toneta. Penasti mehurčki imajo prav veliko moč. Dvigajo tudi koščke rude in koščke kamenja in jih znašajo na površino. In tu se začne odbiranje. Koščki jalove tvarine ne zdržijo na mehurčkih in padajo sprani na dno, delci rude pa ne padajo. In nazadnje ostaja v aparatu sloj rude, ki ga je lahko posneti.

Milni mehurčki so torej ne samo za zabavo. Človek je zvit, prisilil jih je, da delajo zanj.

Zakaj pijemo vodo?

Ze zopet tako preprosto vprašanje! Tako preprosto, da se zdi, da sploh ni vredno spraševati.

Če pa vprašate, vidite takoj, da izmed deset ljudi samo eden ve, zakaj ljudje pijejo vodo.

Morda porečete: Vodo pijejo, ker se jim tako hoče.

Zakaj pa se jim tako hoče?

Ker se brez vode ne da živeti. Živeti pa se ne da, ker ves čas trošimo vodo, in moramo zato zalogo dopolnjevati.

Legnite vendar na hladno steklo. Steklo se orosi, pokrije se s kapljicami vode.

Odkod ta voda? Iz vašega telesa.

Ali na primer, recimo, da ste se vročega dne spotili.

Odkod se je vzela ta pot? Odkod neki? Zopet iz telesa.

Če na trošite vodo, če jo gubite, si je morate včasih zopet nabrati.

Človek gubi na dan celih 12 čaj vodo. To nam pravi, koliko mora on popiti ali pojesti.

Kaj menda vodo jedo?

Kako pa, seveda jo jedo! V mesu, v sočivju, v kruhu, v vsaki jedi je vode mnogo več kakor trdih snovi. V mesu je vode trikrat več kakor trdih reči, kumara je pa skoro sploh samo iz vode.

A tudi v vašem telesu je skoro toliko vode kakor v zeleni kumari. Če tehtate 40 kilogramov, je od tega 35 kilogramov vode in samo pet kilogramov trde snovi.

Telo odraslega človeka vsebuje manj vode: Okrog tri četrtine njegove teže.

Sprašujete: Zakaj pa se potem ne razležejo po tleh kakor rahla kaša?

E, to je pa drugače. Ni važno, iz česa je kakšna reč ali stvar; glavno je to—kako je sestavljena in napravljena.

Če pogledamo pod drobnogledom (mikroskopom) košček mesa ali kumare, vidimo mnogo s sokom napoljenih stanic. Sok pa se ne razliva, ker so stanice od vseh strani zaprte. E, to je tisto...

Voda je torej glavna snov, iz katere je zgrajeno naše telo.

Zato ni prav nič čudno, da more človek dolgo živeti brez jedi, brez vode pa niti nekaj dni ne more.

More li voda podreti hišo?

Na videz je voda nedolžna reč. A dogaja se, da vzbudne kakor smodnik. Kaj smodnik! Voda je 12-krat bolj nevarna kakor smodnik, če ne umemo z njo ravnati.

Prepetilo se je, da je voda podrla hišo na pet nadstropij in povzročila smrt 14 ljudi.

To je bilo v Ameriki pred 40 leti.

Kako se je moglo to dogoditi? Kako? V tisti hiši je bila tvornica.

V spodnjem nadstropju je bil vdolan v veliko peč ogromen kotel. Vanj je šlo vode za cel ribnik.

Ko so kurili peč, je voda v kotlu kipela, para pa je šla skozi cev v parni stroj.

Neko se je strojnik nekam zazijal in ni pravi čas dotakal vode. V kotlu je ostalo prav malo vode. V peč so pa kurili kar naprej. Od tega so se stene kotla razžarele. Strojnik ni mislil na to, in je spustil vodo v razbeljeni kotel.

Kaj se zgodi, če nalijete vode na razbeljeno železo,—to veste? Vsa gre na mah v paro.

To se je pripetilo tudi strojniku. Vsa voda je postala para, pare se je v kotlu nabralo mnogo preveč, da kotel ni vzdržal, in—počil je.

Pa še hujše je bilo: V Nemčiji je nekoč počilo 42 kotlov hkrati. Vse hiše naokoli so se zrušile. Deli raztrganih kotlov so se vraljali pol kilometra daleč naokoli.

Tako strašna reč je vodna para.

Pri nas doma se tudi vsak dan lomi in trga nekoliko tisoč parnih kotlov, seveda samo malih.

Ko pokajo in prasketajo, v peči drva, pomeni to, da jih kolje in lomi voda. Popolnoma suhih drv ni, vlage je vedno v njih. Od močne vročine se voda pretvarja v paro in s treskom trga vlakna v drvih.

Trda voda

Trda voda—led—tudi včasih ruši.

Para podira hiše, led pa cele gore. To je tako:

Jeseni zleze v razpoke skal voda. Pozimi voda zmrzne, zledeni.

Ledu pa je treba več prostora kakor vodi; res ne mnogo več, a deseti del vendar. Radi ledu, ki pritiska na vse strani, se razprsne tudi najtrši kamen.

Zato pokajo tudi vodovodne cevi. Da ne bi popokole, jih je treba na zimo ogrevati, namreč zaviti ali zapažiti, na primer—s klobučevino ali polstjo.

Zakaj se ne da po podu drsati?

Deček, ki sem ga bil vprašal, zakaj se ne more drsati po tleh, mi je odgovoril:

"Po ledu se da drsati, ker je polzek in jako trd, tla pa niso tako trda in polzka."

So pa vendar tudi kamenita tla, ki so polzka in trda, a drsati se na njih le ne da.

Ko se drsamo po ledu, se led pod pritiskom drsalke taja. Med drsalkami in ledom nastaja sloj vode. Če bi te vdpe ne bilo, bi bilo drsanje po ledu ravno tako težavno kakor je po podu. Voda zmanjšuje trenje med drsalke in ledom kakor olje v stroju.

To je tudi vzrok, da se ledniki pomikajo z gor. Pod težo ledu se njegovi spodnji sloji taja, in ledeni tok leze po gorskem pobočju kakor vaše drsalke po ledu.

(Dalje v torek)

Koliko je vredna minuta

Neki sovjetski list je pod tem naslovom objavil članek, ki govori o velikem razvoju industrije v Sovjetski zvezi v sedanji Stalinski petletki. Članek pravi med drugim:

V petletki računamo na proizvodnjo milijon ton kovin in premoga, desetini milijard kilovatov električnega toka, stotine milijard ton bo prevozi transport.

Ali veste, kaj je to milijon milijarda? vprašuje pisec.

"Stolpiček" sestavljen iz milijona rubljev — to je stolp, visok sto metrov. Višina stolpa iz 130 milijard rubljev je večja kot premer zemeljske krogle. Leta 1950 bo dala kmetijstvo 127 milijonov ton žita. Za toliko žetve bi bil potreben vlak dolg 60.000 km — bil bi torej en in polkrat daljši od ekvatorja.

Da bi imeli še jasnejšo sliko teh veličastnih del, je v članku izračunano, koliko industrijskih proizvodov bodo izdelali v Sovjetski zvezi leta 1950 — v eni minuti. Tako bodo v eni sami minuti: rudarji izkopali 476 ton premoga, to je vlak s 40 vagoni;

delavci v industriji nafte bodo pridobili 67 ton nafte;

kovinarski delavci bodo izlili 48 ton jekla;

vsako minuto bo izdelan en nov avtomobil;

vsako minuto bo izdelanega 9.500 m blaga in preko 600 parov čevljev.

Koliko bo stala ena minuta dela sovjetske industrije?

Če upoštevamo, da delajo podjetja v izmenah, znaša vrednost ene minute 712.000 rubljev. Minuta, ki jo bo ena izmena v podjetju prihranila v enem delovnem dnevu, bo dala milijon 500.000, v enem letu pa več kot 500 milijonov rubljev.

Zaradi primerjave omenimo, da je stala rekonstrukcija moskovske tovarne avtomobilov, enega od največjih podjetij v času dveh petletk 561 milijonov rubljev.

Ena minuta naše proizvodnje stane toliko kot velika tovarna. In to samo ena minuta!

Kako bi se dale prihraniti tako dragocene minute?

Tukaj dajejo zgled stahanovci. In res, zaradi razvoja stahanovsko-busignskega gibanja je bilo treba n. pr. v avtomobilski tovarni v Gorkem leta 1940 za izdelavo enega avtomobila 189 delovnih ur, medtem ko jih je bilo za isto delo leta 1930 treba — 478.

Članek se končuje: Od vsakega od nas je odvisno, da pridobimo na času, da pospešimo tempo, da skrajšamo roke za izpolnitev veličastnih načrtov nove petletke!

Anton Ingolič:

Nepotrebna pot Jakoba Kapuna

Pred skoro novo enonadstropno hišo je stal gosposki voz. Vanj je bil vprežen par levih konj. Star kočijaž, že na pogled zapit človek, se je nejevoljen presedel na svojem sedežu. Tudi konja sta bila nemirna. Hrzala sta, stresala z glavo in lovila prve pomladanske sapice, ki so jima dražile nosnice in burkale kri. Iz hiše je bilo slišati glasno govornje, ki je vsak čas preslo v prekanje, se umirilo, a spet izbruhnilo v krike. Nekaj časa je bil glasnejši moški glas, potem sta ga prevpila visoka ženska glasova. Kočijaža se je od časa do časa razlil po kocinastih licu pomilovalen nasmeh, češ, saj sem vedel, da bo tako. Slednjič je celo pomežiknil konjema in polglasno zamrmral: "Šla bosta nazaj v hlev."

Toda komaj je izrekel te besede, je stopil na prag obilen človek. Oblečen ni bil ne kmečko ne mestno. Z mesnatno roko si je segel v košate rdečkaste brke, jih bolj nategnil kakor zavihal, si zapel usnjeno suknjo in stopil k vozu.

"Žgur, sama bova šla!" je rekel mrmraje in se s težavo spravljal na voz. "Štefi noče z nama. Poženi!"

Žgur je še počakal trenutek. Tudi gospodar se je pričakujoče ozrl proti vežnim vratom; ker le nikogar ni bilo na prag, se je njegov pogled dvignil proti oknom prvega nadstropja in začel sestavljati slabo izpraskane črne, velike črke. Brez truda jih je prebral: Gasthaus — Jakob Kapun — Kaufladen — Fleischhackeri. Ni pa videl — ali bolje, ni hotel videti — nad vežnimi vrati lesene table, na kateri je bilo napisano: Jakob Kapun, gostilna in trgovina. Ko ga je zelena tabla s črnim napisom le zbudila v oči, je še enkrat pogledal v temno vežo in zaklical kočijažu: "Greva!"

Žgur je vzpodbudno zaklical konjema in voz je zdrčal po cesti skozi vas. Ob levi in desni strani široke blatne ceste so stale kmečke hiše s prostranimi dvorišči, na katerih pa ni bilo videti človeka. Kapunu, trgovcu (gostilničarju in mesarju), je bilo to kar všeč. V prejšnjih časih mu je bilo posebno v užitek, voziti se skozi vas, kadar so bili kmetje doma. Še prav posebno zadnja leta, pod Nemci. Godilo mu je, da so se mu spoštljivo odkrivali in ga že od daleč pozdravljali. Zdaj mu je bilo najljubše, da ga nikdo ne vidi. Naglo sta bila onstran vasi. Na poljih je bilo živo. Orači so razgreti prigovarjali živini, gonjanci so vzklikali in pokali z biči. Nihče se ni utegnil ozreti na cesto. Tudi Kapun se ni zmenil za nikogar. Na prvih pohorskih obronkih, ki sta se jim naglo bližala, je poiskal med pašniki in nepreoranimi njivami lepo kmetijo in na zaliti obraz mu je legel prekanjen nasmeh.

Ta nasmeh mu ni izginil, ko sta se ustavila čez pol ure na vznožju precej visokega hriba. Počasi se je zdeval z voza in v lelel vozniku: "Žgur, spravi konje, daj jim jesti in me počakaj! Naročil bom, naj odpeljejo voz domov, potem kreneva dalje."

Žgur je opravil, kar mu je naročil gospodar, si odprtal težko naložen nahrbtnik in se postavil pred gostilniška vrata. Ker pa gospodarja ni bilo, je odložil prtljago, sedel na klop pred hišo in se brez posebnih misli predal toploti prijetnega dopoldneva. Čez čas si je naročil četrto vino in se pripravil na daljše čakanje. Ko je posrebal prvi četrto, si je naročil drugega. Žgur je bil navajen čakati, kakor njegovi konji. Več kakor petdeset let je služil pri Kapunu za konjarja in kočijaža. Dvajset let je vozil starega Kapuna, dobrih trideset pa njegovega sina. Vožlju je v mesto, na sejme in širom

Ptujskega polja. Noč in dan je bil na cesti. Gospodarju so nesle te poti. Domača hiša se je dvignila v nadstropje, na začetku vasi je zrasla nova. Kapunovo je postalo lepo Rebrnikovo posestvo na Brezovcu. In koliko denarja je šlo za lepe konje, za muhaste ženske in varljive karte! Žgur pa nima nič več, kakor je imel pred pedesetimi leti.

Nenadoma je Žgurjev neobrit obraz preletel škodoželjen nasmeh. "No, tudi pri Kapunu se je naposled ustavilo, pošteno ustavilo," je zamomljal.

Visokemu, od neštevilnih voženj in nerednega življenja izžetem starcu je postalo prijetno ob misli, da je začelo stiskati tudi Kapune, katerih premoženje je doslej samo raslo. Njihovega bogatstva niso mogle preprečiti ne slabe letine ne vojne. Prevzelo ga je skoraj otroško veselje, ko se je spomnil, kako se je Kapunova hiša, v kateri petdeset let ni bilo slišati drugega kot trdosrčne, neusmiljene in gospodovalne ukaze, zadnje mesece napolnila z negotovostjo in s strahom. Začelo se je malo pred zlomom nemških armad, ko je pobegnil zet — Nemec iz rajha — in pustil domačo hčerko Štefi z otrokom v zibelji; potem so se zvrstile nesreče druga za drugo.

Kapun ni bil samo odstavljeno kot župan, marveč nekaj tednov zaprt, hišo konec vasi, ki jo je Kapun tik pred zlomom prepisal na Štefi in zeta, je vzel ljudski odbor in jo preuredil v zadruško, slednjič je prišla agrarna reforma in mu vzela posestvo na Brezovcu ter ga izročila Rebrnikovicu, nekdanjim gospodarjem. To zadnje je Kapuna najbolj prizadelo. Kaj vse je že poizkusil, da bi posestvo obdržal!

"Da, da," si je govoril Žgur. Kapunova beseda nima več veljave, njegov denar nobene vrednosti. Tudi današnja pot je odveč."

Ko se je kmalu potem počasi vzpenjal v hrib, pa je dejal, pomilovalno zroč na sopihajočega Kapuna pred seboj. "Gospodar, škoda poti, ostali bi rajši doma." "Misliš, da mi je prijetno?" se je Kapun, ki se ga je v gostilni nalezal, jezno zarežal. "A moram." Ni mogel takoj povedati, kar je hotel, jezik se mu je zapletal in primanjkovalo mu je sapa. "Tudi v gostilni so rekli!" je dodal čez čas, "da je potrebno, da me ljudje vidijo na njivah z motiko, v gozdu s sekuro, pred hlevom z vilami v rokah, drugače ne bodo verjeli, da sem res postal kmet."

"Če vas bodo videli, kako se motoviliti okrog gnojišča, po njivah in v gozdu, bodo menda že verjeli, da delate," se je Žgur suho zasmeljal.

"Moralni bodo," je pribil Kapun. "Pobral bom tudo podpise, da sem bil, sem in bom v prvi vrsti kmet. Imam ljudi, ki bodo podpisali."

"Ze, ze," se je Žgur nasmehnil. "Kaj bo pa rekel Rebrnik?"

"Rebrnik bo zadovoljen, da ga

bom pustil v hiši. Delal bo kakor do zdaj, dobro bom bom plačeval. Dvajset let sem ga pustil na posestvu. Dvajset let se mu je dobro godilo. Lahko bi ga bil že zdavnaj spodil z zemlje, ki mu jo je zapravil njegov oče, a ga nisem. Menda zna to ceniti."

Žgur pa ni bil tako trdno prepričan o tem, kar je povedal Kapun. Res, Rebrnikov oče je izrgubil pred dvajsetimi leti svoje posestvo, ni ga zapravil, šlo je, kakor so tisti čas šla posestva po hribih in v dolini. Kapun ga je dobil na dražbi na pol zastonj, starega je vrglo v grob, mladi pa je delal dalje, toda polovico pridelka je moral vsako jesen odrajtati Kapunu. Vsa leta sta se pripravila s Kapunom, kajti Kapun je stalno trdil, da ga Rebrnik goljufa, grozil mu je, da ga bo spodil s posestva, tudi Rebrnik je govoril, da bo šel, a ostalo je pri starem.

Najhuje je bilo zadnja leta. K Rebrniku so prihajali orožniki, a tudi prtizani, eden med njimi se je pred meseci vrnil in se oženil z najmlajšo hčerko. Zdaj dela na posestvu. Zato je bil Žgur prepričan, da bo težki nahrbtnik, v katerem je bilo hrane za ves teden — toliko časa je Kapun menil za enkrat ostati na posestvu — še danes nesel tudi nazaj.

"Štefi bi bila lahko šla z nama," se je čez čas spet oglasil Kapun, ki so ga dražili Žgurjevi pomisleki in mu je postajalo bolj in bolj zopno. "Vse drugače bi bilo. Kuhala bi nama in videlo bi se, kakor da je gori vsa družina. Vse je bilo domenjeno, nazadnje pa je rekla ne. Prokletost!" je zaklel in mahnil s palico nekam v hrib. "Gre za to, da obdržim, kar smo si s trudom pridobili," je še dodal.

"Štefina hiša je že šla."

Žgur ni mogel molčati. Bilo mu je v veselje, gledati pred seboj obilnega Kapuna, kako je puhel od jeze in utrujenosti. In to je bil isti Kapun, pred katerim se je tresla vsa vas, posebno pod Nemci, isti Kapun, ki je kupil na tisoče in tisoče volov, krav in telet pod ceno, ki je prevrnil pri nakupu ali prodaji slednjega kmeta v domači vasi in v vseh vaseh širom Ptujskega polja in na obronkih Pohorja. Da, to je bil isti človek. Žgur je imel poseben užitek, poslušati in gledati ga.

Počasi sta prilezla do prve hiše. Še pred kratkim je bila to viničarija Kapunovega dobrega znanca, hotelirja iz mesta, zdaj je v njej in v vinogradu pod njo gospodaril Falež, nekdanji viničar. Ko sta se se popotnika približala hiši, je stopil na prag in ju začuden pozdravil:

"Kam pa, kam?" je povprašal.

"Grem na svojo kmetijo," je povedal čokati človek srednjih let. "Kmetijo so vendar dobili Rebrnikovi. Komisija je že bila gori."

"Bila je pomota, Falež!" ga je Kapun naglo zavrnil. "Prišla bo druga komisija. Jaz sem živel v prvi vrsti od zemlje. Kaj mi je pa neslo, kar imam spodaj? Od tistega bi bili že davno poginili. Posebno zadnja leta, ko ni bilo nič ne s trgovino ne z mesarijo

in ne z gostilno. Mesarijo sem ladno zaprl. Stočil bom, kar imam vina in zaprl še krmo. Trgovino bom dal v najem in preselil se bom na Brezovec. Še pred jesenjo."

"Tako ste sklenili?" se je zavzel bivši viničar. V njegovem koščem obrazu se je prikazal porogljiv nasmeh.

"Tako smo sklenili," je pritrdil Žgur, pomežiknil in krenil dalje.

Kapun pa je nadaljeval zaupneje: "Jutri, pojutrišnjem pridem dol k tebi, da mi boš podpisal nekč reč. Ne bo zastonj, Falež. Saj me poznaš."

Falež ni rekel ne bele na črne, pogledal je v nebo in se spustil v vinograd.

Ko sta Kapun in Žgur spet šla drug za drugim, Kapun težko sopihajoč pod svojo lastno težo, Žgur pa pod težkim nahrbtnikom, se je Kapun oglasil: "Žgur, dopoldne bova delala, popoldne pa šla po hribih. Pritožbo imam že napisano. Čim več podpisov dobiva, tem bolje."

"Kakšnih podpisov?" je zagodrnjal Žgur.

"Saj sem ti rekel, bližnji in daljni sosedje bodo potrdili, da že od nekdanj živim od zemlje, od kmetije. Dokazal bom, da spodaj ne zasluži dovolj, zato mi bo ostala vsa zemlja, ne pa samo oni trije hektari spodaj v vasi, kakor so mi sporočili."

Žgurju se ni zdelo vredno, da bi gospodarju ugovarjal. Vedel je sicer, da je Kapun uknil na tisoče in tisoče ljudi, toda bil je prepričan, da se je mož končno le uknil.

Vsa znojna ljud sprepela vrh Brezovca. Hiša je bila videti še mogočnejša kakor spodaj iz doline.

"Tako, zdaj pa bova videla, kako bo," je dejal Žgur s poudarkom, ko je stopal mimo odprtih hlevov.

"Kako pa naj bo drugače, kakor tako, kakor hočem jaz?" ga

KNOW YOUR AIR FORCES BETTER

AIR POWER

VISIT AIR FORCES FIELDS

IS PEACE POWER

AIR FORCE DAY, AUGUST 1st

je zavrnil Kapun, vendar v njegovem glasu ni bilo več prave vere v zmago. Bil je tudi močno utrujen.

Rebrnikovi so se pripravljali na oranje. Rebrnik, velik, koščeni človek kakih 50 let, je dvigal na voz plug, pomagal mu je zet, ki ni mogel imeti mnogo čez 20, hčerki pa sta naprezali vole. Trije otroci so se podili okoli voza in delali hrup. Zato nihče izmed domačih ni opazil prišleca.

"Bog daj, Rebrnik!" je zaklical Kapun v njihovo delo. Žgur je samo nekaj zamrmral in takoj snel nahrbtnik ter ga spustil na klop pred hišo.

Šele zdaj so se Rebrnikovi ozrli. Od presenečenja niso mogli niti odzdraviti. Šele ko je Kapun vprašal, kaj delajo, je odvrnil Rebrnik zateglo: "Orat gremo. Dol na Pušo. Tam je že suho."

"Dobro," je Kapun takoj navezal. "Potem je kar prav, da sva prišla še midva z Žgurjem." Pogledal je svojega spremljevalca, kakor da išče pri njem pomoči, toda Žgur se je napravil, kakor da ne ve, po kaj sta prišla. Kapun se je v zadregi prestopil, si obrisal potni obraz in končal: "Torej bomo začeli z oranjem."

Ker Rebrnikovi še vedno niso prišli prav do besede, se je Žgur le oglasil, ko se je prej ozrl po brezoblačnem, temnoplavem nebu.

bu. "Lep dan je, pripraven za oranje," je rekel.

"Dopoldne sva z Jerenjem popravljala plug," se je Rebrnik spet oglasil in pokazal na svojega zeta. "Vse v hiši je potrebno popravila," je še dodal, potem pa obmolnil, čakaajoč, da bo prišel Kapun s pravo besedo na dan.

Kapun je govoril na splošno o delu. Pogovor je tekel prisiljeno. Kapun je postajal bolj in bolj zmeden, a Rebrnikovi so si kmalu opomogli od prvega presenečenja. Začutili so spet trda tla pod seboj. Bilo jih je več, Kapun pa je bil sam.

Med tem sta hčerki zapregli, plug je bil tudi na vozu, vse je bilo pripravljeno, a Kapun še ni prišel z besedo na dan.

"Pojdimo!" je slednjič zaklical zet, ki se za Kapuna niti zmenil ni, čeprav mu je žena povedala na uho, kdo je obilni možakar.

"Res, čas je, da gremo!" je pritrdil Rebrnik, stopil k hiši, obrnil ključ v vežnih vratih in ga potegnil iz ključavnice.

Tedaj je Kapun stopil proti njemu in spregovoril kolikor mogoče mirno, skoraj ljubeznivo: "Kaj zaklepaš, Rebrnik! Malo bom ostal v hiši. Toliko, da z Žgurjem odloživa, potem pa prideva za vami."

"V hišo hočete?" je vprašala

Mena, mlada žena, ki se je z močnim pred kratkim veselila v nekdanjo gospodarjevo sobo.

"Saj je moja!" je Kapun rezko odgovoril. Dražila ga je že malomarnost, s katero so ga sprejeli.

"Ta hiša ni več vaša!" je čez čas počasi, a razločno odvrnil Rebrnik in vtaknil ključ v žep. "Tudi zemlja ne!" je pristavil trdo.

Zet in njegova žena sta pristopila.

"Kaj si rekel?" je kriknil Kapun in tolsti vrat mu je spet zalil znoj. "Vse je moje in bo ostalo moje," je nadaljeval naglo. "Jaz sem vendar kmet. Od pridelkov svojega posestva sem živel in ne morda od tega, kar sem zaslužil spodaj. Prišel sem, da vzamem kmetijo v svoje roke."

Dalje mu Rebrnikovi niso dali govoriti. Vsi hkrati so se zagnali v Kapuna, ki se je nehote umaknil nekaj korakov. Šele čez čas so začeli govoriti drug za drugim. Tudi Kapun ni molčal. Metali so si kratke, ostre stavke v obraz. Žgur se je potegnil k hlevom, otroci so oprezovali iz za voza, kaj bo.

Rebrnik je slednjič le prišel do besede: "Pa se pogovoriva, Kapun, da ne bo vaša pot zastonj," je začel in takoj nadaljeval. "Pravite, da ste živel od te zemlje. Res, živel ste. Od rane jeseni pozno v zimo sem vam vozil pridelke, najprej žito, potem sadje in krompir in vso zimę les. Nikoli vam ni bilo dovolj, vsako leto ste me dolžili, da sem sebi pridržal boljše polovico, vam pa dal slabšo. Da, ta zemlja vas je redila, toda delali niste, delal sem jaz, delali smo vsi Rebrnikovi. Prej je bilo vseeno, kdo je delal. Važno je bilo, čigava je bila zemlja. Zdaj pa je poglavitno, kdo dela. Ta, ki dela, ima zdaj pravice, njegova je tudi zemlja. In ker smo to zemljo že

(Dalje na 4. strani)

THE MAY COMPANY'S, BASEMENT ANKLETS

Z ELASTIČNIMI VRHI

Imajo manjše hibe ter so običajne 39c vrste...

5 pairs 1.00

Moški! To je vaša prilika, da si prihranite na nogavicah fine kakovosti. Vaša izbira navadnih barv, plaids ali atraktivnih pisanih vzorcev. Tudi čisto bele barve. Vse imajo manjše hibe, ki pa na noben način ne kvarijo kakovosti. Mere 10 do 13.

Basement—moške potrebščine

V naprej skrčene* Sive Covert ali modre Chambray!

Moške delovne srajce

Prejšnja vrednost 1.98

Čeprav niste voznik truka, ali delavec na gasolinski postaji, itd. . . . boste želeli imeti eno izmed teh srajcev. Vrezane so posebno polno, lično ukrojene in z dvema žepi. Dobro narejene za udobnost in postrežbo. Mere 14½ do 17.

1.39

VSAKA

*Maksimalno skrčenje ni več kot 1%

Telefonska naročila sprejeta—Pokličite CHerry 3000

Basement—Oddelek z delovno opravo

PEVSKI ZBOR SLOVAN

prijazno vabi na

LETNI PIKNIK IN VRTNI KONCERT

v nedeljo, 27. julija

NA FARMI SNPJ CHARDON IN HEATH RD.

Lepo petje, dobra godba in prijetna domača zabava.

JOHN GALSWORTHY

TEMNI CVET

ROMAN

(Nadaljevanje)

"Ker bi ji utegnulo presedati!"
"O, kje; to ji ne bi presedalo."
Ali je s tem kam merila? In v občutku, kot da se brani pred lastno dušo, je dejal:
"Dobro, bom pa."

Nenadoma se je zavedel, da ne pozna svoje žene, čeprav je dotlej vedno mislil, da ona njega ne razume.

Da ni ona zunaj obedovala, bi bil on — tako se je bal za svoj obraz. Zakaj bolnikom vročina do neke ure stalno raste. In kdor bi ga bil videl, ko se je peljal na Piccadilly, bi bil po njegovem obrazu sodil, da vidi mrzličnega bolnika, nikar pa zdravega kiparja srednjih let.

Konja sta čakala pred vrati — mali Magpie in čistokrvna rdečkasta kobila, ki jo je Dromore odstranil iz svojega hleva za dirkače. Tudi Nella je bila nared, v lica vsa rdeča, in s svetlimi očmi. Nj čakala, da bi ji on pomagal na konju, nego se je poslužila zaupanja vrednega moža. Kaj, da je bila tako krasna na tem konjiču — zaradi postave ali nečesa mirnega in ognjevitnega v njenem duhu, kar je mala živalca poznala?

Odjezdila sta molče, toda kakor hitro je topot kopit na čreslovin Rotten Rowa nekoliko zamolknil, se je okrenila k nje-mu.

"Ljubezivo, da ste prišli! Mislija sem, da se me bojite — pa saj se ne bojite."
In Lennan si je mislil. Moj Bog — saj imaš prav!

"Samo to vas prosim, ne bodite taki kot včeraj. Danes je prenebeško. Ah, rada imam lepe dni in rada jaham in —" Prenehala je in ga pogledala. In kot da ga vprašuje: zakaj ne moreš biti malo prijazen z menoj, zakaj me ne ljubiš, kakor bi me moral? To je bila tista njena moč — prepričanje, da jo ljubi in da jo mora ljubiti; in da mora ona njega ljubiti in da ga ljubi. Kako preprosto!

Toda tudi jahanje je dokaj preprosta strast; in preproste strasti vlečejo misel vsaka drugam. Bila je prava slast, sedeti na tisti rdečkasti kobili. Kdo naj bi tudi imel boljše jahance nego Johnny Dromore?

Na drugem koncu drevoreda je vzkliknila: "Zdaj pa pojdiva do Richmonda!" in je zavila na cesto, kot bi vedela, da stori z njim, kar je je volja. Vdano je krenil za njo in se izpraševal: Zakaj? Kaj je v nji, kar bi mu odtehtalo vse, kar izgubi — svojo sposobnost za delo, svojo veljavo, spoštovanje do samega sebe? Kaj je tisto? Samo te oči, ustnice, lasje?

In kot da ve njegove misli, se je ozrla in nasmehljala.
In tako sta dirjala dalje čez most in čez Barnes Common v richmondski park.

Toda tisti hip, ko sta dospela na trato, se je ozrla nazaj po njem in oddirjala. Ali ji je bila že prej ves čas v misli ta vratolomna gonja — ali jo je prevzela lepota tega jesenskega dne — sinje nebo in bakrenordeči plameni praproti v soncu, in bukovo in hrastovo listje; prave barve škotskega višavja, ki so se preselile na jug.

Ko je v prvem naskoku preizkusil kobili sapo, mu je bila ta dirka za njo res prava slast. Skozi jase, čez zvrnjena debla, po praproti, ki je segala konju do zagibov, pa zopet ven na plano, mimo jate osuplih, resnih srn, čez tla, vsa razrita od kun-

cev — in že je mislil, da jo je ujel, ko je naglo zakrenila okrog drevja in se mu izmaknila. Živa objestnost, toda tudi nekaj globljega nego sama objestnost! Nazadnje je prišel vstric nje in se sklonil, da bi zagrabil njen povodec. Švrknila je z bičem — udarec je zgrešil njegovo roko komaj za palec — in potegnila konja, da je zdiralj Lennan mimo nje; zasukala je in zletela kakor puščica nazaj med drevje — pod vejami se je uleknila čisto konju za vrat. Nato iz gošče po hribu navzdol. Naravnost navzdol je drevela na ves dir, za njo pa Lennan, ki se je položil vzrak, pričakujoč, da se mu rdečkasta kobila vsak hip spotakne. To se je zdelo njej šala! Zdolaj je zavila in zdiralj ob vznožju griča; on si je mislil: Zdaj jo pa imam! Nazaj navkreber ne more več, in cele pol milje ni bilo nobenega drugega kritja.

Tedaj je zagledal niti trideset metrov spredaj staro pečeni-co. Za Boga svetega — saj je zdi naravnost proti nji! Z divjim krikom je zakrenil svojo kobilo v stran. Ona pa je samo zavihetala bič, usekala Magpieja po boku in jahala naravnost dalje. Videl je, kako se je ta mali vrag odgnal z nogami, in skočil — doli, doli, videl, kako je padel, se otepal, izginil — ona pa je zletela naprej, se prekopicnila in se zvrnila vzrak. On ni tisti hip ničesar občutil, samo pred očmi mu je stalo kakor prived: pega rumenega peska, sinje nebo, letéča vrana in njen kvišku obrnjeni obraz. Ko pa je prišel do nje, je bila, že na nogah in držala zbezanega konja za brzdo. Komaj pa se je jo dotaknil, se je zgrudila na tla. Oči so ji bile zaprte, vendar je čutil, da ni omedlela; in samo držal jo je in ji neprestano pritiskal ustnice na oči in čelo. Nenadoma je spustila glavo vznak in njene ustnice so se srečale z njegovimi. Nato je odprla oči in rekla: "Saj mi ni nič, samo tako mi je — čudno. Ali si je Magpie odril kolena?"

Ne da bi prav vedel, kaj dela, je vstal, da bi pogledal. Konjič je že mulil redko travo, nič si ni naredil — pesek in praprot sta mu obvarovala kolena. In truden glas je rekel za njegovim hrbtom: "Že dobro — kar pustite konja. Že prideta, kadar ju pokličem."
Zdaj, ko je vedel, da ni ranjena, se je ujezil. Zakaj je uganjala te blaznosti — da ga je tako prestrašila? Ona pa je nadaljevala z istim utrujenim glasom: "Ne hudujte se name. Najprej sem mislila, da bi ga ustavila, nato pa sem si mislila: Ako skočim, mora biti prija-

govorila o tem! Ker je tako preudobno. Res sem prijetno utrujena. Kadi!"
Lennanu pa so se prsti tako tresli, da si je komaj prižgal cigareto. Ona je opazila in dejala: "Prosim, daj še meni eno. Očetu ni prav, če kadim."
Ta čednostni Johnny Dromore! Da, da! Od nekdanje je čednost odstopal drugim!
"Kako misliš, Nella, bi mu bilo všeč, ako bi izvedel, kaj je bilo danes popoldne?"
"Mi ni prav nič mar." Gledala je mački skozi dlako in zamrmrala: "Oliver bi rad, da bi šla v soboto ne neki ples — dobrodelna prireditve. Ali naj grem?"
"Seveda; zakaj ne?"
"Ali prideš ti?"
"Jaz?"
"O, pridi! Moraš! Moj prvi ples, veš. Imam še eno vstopnico."

In proti svoji volji, pameti in vsemu je Lennan odgovoril: "Da."
Zaploskala je in mačica ji je zlezla na krilo.
Ko je vstal, da bi šel, se ni ganila, temveč je samo pogledala kvišku vanj; in sam ni vedel, kako je odšel od nje.

Nekoliko pred svojo hišo je velel voz ustaviti; tekel je, zakaj zeblo ga je in bil je ves premrl; odklenil si je vežna vrata in šel naravnost v salon. Vrata so nekoliko režala in Silvija je stala pri oknu. Slišal je, kako je vzdihnila, in srce ga je zabolelo. Vsa tiha in vitka in samotna je gledala ven, luč ji je sijala na plave lase, da so ji bili videti skoraj beli. Nato se je obrnila in ga je zagledala. Opazil je, kako ji je utripal vrat in kako se je trudila, da mu ne bi ničesar pokazala, in je dejal:

"Saj menda nisi bila v skrbeh! Nella je malo pala — pri skoku v neko pečeni-co. Včasih je čisto blazna. Ostal sem za čaj pri nji — samo da sem se prepričal, da ji ni nič huđeega." In ko je govoril, se je sam sebi studil; glas mu je zvenel tako ponarejeno.

Odgovorila je samo: "Že dobro, dragi," toda videl je, da ima oči — te modre, preiskrne oči — obrnjene stran; tudi, ko ga je poljubila.

In tako se je začel zopet nov večer, nova noč in novo jutro samega mrzličnega drhtenja, iz-

govorila o tem! Ker je tako preudobno. Res sem prijetno utrujena. Kadi!"
Lennanu pa so se prsti tako tresli, da si je komaj prižgal cigareto. Ona je opazila in dejala: "Prosim, daj še meni eno. Očetu ni prav, če kadim."
Ta čednostni Johnny Dromore! Da, da! Od nekdanje je čednost odstopal drugim!
"Kako misliš, Nella, bi mu bilo všeč, ako bi izvedel, kaj je bilo danes popoldne?"
"Mi ni prav nič mar." Gledala je mački skozi dlako in zamrmrala: "Oliver bi rad, da bi šla v soboto ne neki ples — dobrodelna prireditve. Ali naj grem?"
"Seveda; zakaj ne?"
"Ali prideš ti?"
"Jaz?"
"O, pridi! Moraš! Moj prvi ples, veš. Imam še eno vstopnico."

In proti svoji volji, pameti in vsemu je Lennan odgovoril: "Da."
Zaploskala je in mačica ji je zlezla na krilo.
Ko je vstal, da bi šel, se ni ganila, temveč je samo pogledala kvišku vanj; in sam ni vedel, kako je odšel od nje.

Nekoliko pred svojo hišo je velel voz ustaviti; tekel je, zakaj zeblo ga je in bil je ves premrl; odklenil si je vežna vrata in šel naravnost v salon. Vrata so nekoliko režala in Silvija je stala pri oknu. Slišal je, kako je vzdihnila, in srce ga je zabolelo. Vsa tiha in vitka in samotna je gledala ven, luč ji je sijala na plave lase, da so ji bili videti skoraj beli. Nato se je obrnila in ga je zagledala. Opazil je, kako ji je utripal vrat in kako se je trudila, da mu ne bi ničesar pokazala, in je dejal:

"Saj menda nisi bila v skrbeh! Nella je malo pala — pri skoku v neko pečeni-co. Včasih je čisto blazna. Ostal sem za čaj pri nji — samo da sem se prepričal, da ji ni nič huđeega." In ko je govoril, se je sam sebi studil; glas mu je zvenel tako ponarejeno.

Odgovorila je samo: "Že dobro, dragi," toda videl je, da ima oči — te modre, preiskrne oči — obrnjene stran; tudi, ko ga je poljubila.

In tako se je začel zopet nov večer, nova noč in novo jutro samega mrzličnega drhtenja, iz-

govorila o tem! Ker je tako preudobno. Res sem prijetno utrujena. Kadi!"
Lennanu pa so se prsti tako tresli, da si je komaj prižgal cigareto. Ona je opazila in dejala: "Prosim, daj še meni eno. Očetu ni prav, če kadim."
Ta čednostni Johnny Dromore! Da, da! Od nekdanje je čednost odstopal drugim!
"Kako misliš, Nella, bi mu bilo všeč, ako bi izvedel, kaj je bilo danes popoldne?"
"Mi ni prav nič mar." Gledala je mački skozi dlako in zamrmrala: "Oliver bi rad, da bi šla v soboto ne neki ples — dobrodelna prireditve. Ali naj grem?"
"Seveda; zakaj ne?"
"Ali prideš ti?"
"Jaz?"
"O, pridi! Moraš! Moj prvi ples, veš. Imam še eno vstopnico."

In proti svoji volji, pameti in vsemu je Lennan odgovoril: "Da."
Zaploskala je in mačica ji je zlezla na krilo.
Ko je vstal, da bi šel, se ni ganila, temveč je samo pogledala kvišku vanj; in sam ni vedel, kako je odšel od nje.

Nekoliko pred svojo hišo je velel voz ustaviti; tekel je, zakaj zeblo ga je in bil je ves premrl; odklenil si je vežna vrata in šel naravnost v salon. Vrata so nekoliko režala in Silvija je stala pri oknu. Slišal je, kako je vzdihnila, in srce ga je zabolelo. Vsa tiha in vitka in samotna je gledala ven, luč ji je sijala na plave lase, da so ji bili videti skoraj beli. Nato se je obrnila in ga je zagledala. Opazil je, kako ji je utripal vrat in kako se je trudila, da mu ne bi ničesar pokazala, in je dejal:

"Saj menda nisi bila v skrbeh! Nella je malo pala — pri skoku v neko pečeni-co. Včasih je čisto blazna. Ostal sem za čaj pri nji — samo da sem se prepričal, da ji ni nič huđeega." In ko je govoril, se je sam sebi studil; glas mu je zvenel tako ponarejeno.

Odgovorila je samo: "Že dobro, dragi," toda videl je, da ima oči — te modre, preiskrne oči — obrnjene stran; tudi, ko ga je poljubila.

In tako se je začel zopet nov večer, nova noč in novo jutro samega mrzličnega drhtenja, iz-

govorila o tem! Ker je tako preudobno. Res sem prijetno utrujena. Kadi!"
Lennanu pa so se prsti tako tresli, da si je komaj prižgal cigareto. Ona je opazila in dejala: "Prosim, daj še meni eno. Očetu ni prav, če kadim."
Ta čednostni Johnny Dromore! Da, da! Od nekdanje je čednost odstopal drugim!
"Kako misliš, Nella, bi mu bilo všeč, ako bi izvedel, kaj je bilo danes popoldne?"
"Mi ni prav nič mar." Gledala je mački skozi dlako in zamrmrala: "Oliver bi rad, da bi šla v soboto ne neki ples — dobrodelna prireditve. Ali naj grem?"
"Seveda; zakaj ne?"
"Ali prideš ti?"
"Jaz?"
"O, pridi! Moraš! Moj prvi ples, veš. Imam še eno vstopnico."

In proti svoji volji, pameti in vsemu je Lennan odgovoril: "Da."
Zaploskala je in mačica ji je zlezla na krilo.
Ko je vstal, da bi šel, se ni ganila, temveč je samo pogledala kvišku vanj; in sam ni vedel, kako je odšel od nje.

Nekoliko pred svojo hišo je velel voz ustaviti; tekel je, zakaj zeblo ga je in bil je ves premrl; odklenil si je vežna vrata in šel naravnost v salon. Vrata so nekoliko režala in Silvija je stala pri oknu. Slišal je, kako je vzdihnila, in srce ga je zabolelo. Vsa tiha in vitka in samotna je gledala ven, luč ji je sijala na plave lase, da so ji bili videti skoraj beli. Nato se je obrnila in ga je zagledala. Opazil je, kako ji je utripal vrat in kako se je trudila, da mu ne bi ničesar pokazala, in je dejal:

"Saj menda nisi bila v skrbeh! Nella je malo pala — pri skoku v neko pečeni-co. Včasih je čisto blazna. Ostal sem za čaj pri nji — samo da sem se prepričal, da ji ni nič huđeega." In ko je govoril, se je sam sebi studil; glas mu je zvenel tako ponarejeno.

Odgovorila je samo: "Že dobro, dragi," toda videl je, da ima oči — te modre, preiskrne oči — obrnjene stran; tudi, ko ga je poljubila.

In tako se je začel zopet nov večer, nova noč in novo jutro samega mrzličnega drhtenja, iz-

govorila o tem! Ker je tako preudobno. Res sem prijetno utrujena. Kadi!"
Lennanu pa so se prsti tako tresli, da si je komaj prižgal cigareto. Ona je opazila in dejala: "Prosim, daj še meni eno. Očetu ni prav, če kadim."
Ta čednostni Johnny Dromore! Da, da! Od nekdanje je čednost odstopal drugim!
"Kako misliš, Nella, bi mu bilo všeč, ako bi izvedel, kaj je bilo danes popoldne?"
"Mi ni prav nič mar." Gledala je mački skozi dlako in zamrmrala: "Oliver bi rad, da bi šla v soboto ne neki ples — dobrodelna prireditve. Ali naj grem?"
"Seveda; zakaj ne?"
"Ali prideš ti?"
"Jaz?"
"O, pridi! Moraš! Moj prvi ples, veš. Imam še eno vstopnico."

In proti svoji volji, pameti in vsemu je Lennan odgovoril: "Da."
Zaploskala je in mačica ji je zlezla na krilo.
Ko je vstal, da bi šel, se ni ganila, temveč je samo pogledala kvišku vanj; in sam ni vedel, kako je odšel od nje.

Nekoliko pred svojo hišo je velel voz ustaviti; tekel je, zakaj zeblo ga je in bil je ves premrl; odklenil si je vežna vrata in šel naravnost v salon. Vrata so nekoliko režala in Silvija je stala pri oknu. Slišal je, kako je vzdihnila, in srce ga je zabolelo. Vsa tiha in vitka in samotna je gledala ven, luč ji je sijala na plave lase, da so ji bili videti skoraj beli. Nato se je obrnila in ga je zagledala. Opazil je, kako ji je utripal vrat in kako se je trudila, da mu ne bi ničesar pokazala, in je dejal:

"Saj menda nisi bila v skrbeh! Nella je malo pala — pri skoku v neko pečeni-co. Včasih je čisto blazna. Ostal sem za čaj pri nji — samo da sem se prepričal, da ji ni nič huđeega." In ko je govoril, se je sam sebi studil; glas mu je zvenel tako ponarejeno.

Odgovorila je samo: "Že dobro, dragi," toda videl je, da ima oči — te modre, preiskrne oči — obrnjene stran; tudi, ko ga je poljubila.

In tako se je začel zopet nov večer, nova noč in novo jutro samega mrzličnega drhtenja, iz-

govorila o tem! Ker je tako preudobno. Res sem prijetno utrujena. Kadi!"
Lennanu pa so se prsti tako tresli, da si je komaj prižgal cigareto. Ona je opazila in dejala: "Prosim, daj še meni eno. Očetu ni prav, če kadim."
Ta čednostni Johnny Dromore! Da, da! Od nekdanje je čednost odstopal drugim!
"Kako misliš, Nella, bi mu bilo všeč, ako bi izvedel, kaj je bilo danes popoldne?"
"Mi ni prav nič mar." Gledala je mački skozi dlako in zamrmrala: "Oliver bi rad, da bi šla v soboto ne neki ples — dobrodelna prireditve. Ali naj grem?"
"Seveda; zakaj ne?"
"Ali prideš ti?"
"Jaz?"
"O, pridi! Moraš! Moj prvi ples, veš. Imam še eno vstopnico."

In proti svoji volji, pameti in vsemu je Lennan odgovoril: "Da."
Zaploskala je in mačica ji je zlezla na krilo.
Ko je vstal, da bi šel, se ni ganila, temveč je samo pogledala kvišku vanj; in sam ni vedel, kako je odšel od nje.

Nekoliko pred svojo hišo je velel voz ustaviti; tekel je, zakaj zeblo ga je in bil je ves premrl; odklenil si je vežna vrata in šel naravnost v salon. Vrata so nekoliko režala in Silvija je stala pri oknu. Slišal je, kako je vzdihnila, in srce ga je zabolelo. Vsa tiha in vitka in samotna je gledala ven, luč ji je sijala na plave lase, da so ji bili videti skoraj beli. Nato se je obrnila in ga je zagledala. Opazil je, kako ji je utripal vrat in kako se je trudila, da mu ne bi ničesar pokazala, in je dejal:

"Saj menda nisi bila v skrbeh! Nella je malo pala — pri skoku v neko pečeni-co. Včasih je čisto blazna. Ostal sem za čaj pri nji — samo da sem se prepričal, da ji ni nič huđeega." In ko je govoril, se je sam sebi studil; glas mu je zvenel tako ponarejeno.

Odgovorila je samo: "Že dobro, dragi," toda videl je, da ima oči — te modre, preiskrne oči — obrnjene stran; tudi, ko ga je poljubila.

In tako se je začel zopet nov večer, nova noč in novo jutro samega mrzličnega drhtenja, iz-

govorila o tem! Ker je tako preudobno. Res sem prijetno utrujena. Kadi!"
Lennanu pa so se prsti tako tresli, da si je komaj prižgal cigareto. Ona je opazila in dejala: "Prosim, daj še meni eno. Očetu ni prav, če kadim."
Ta čednostni Johnny Dromore! Da, da! Od nekdanje je čednost odstopal drugim!
"Kako misliš, Nella, bi mu bilo všeč, ako bi izvedel, kaj je bilo danes popoldne?"
"Mi ni prav nič mar." Gledala je mački skozi dlako in zamrmrala: "Oliver bi rad, da bi šla v soboto ne neki ples — dobrodelna prireditve. Ali naj grem?"
"Seveda; zakaj ne?"
"Ali prideš ti?"
"Jaz?"
"O, pridi! Moraš! Moj prvi ples, veš. Imam še eno vstopnico."

In proti svoji volji, pameti in vsemu je Lennan odgovoril: "Da."
Zaploskala je in mačica ji je zlezla na krilo.
Ko je vstal, da bi šel, se ni ganila, temveč je samo pogledala kvišku vanj; in sam ni vedel, kako je odšel od nje.

Nekoliko pred svojo hišo je velel voz ustaviti; tekel je, zakaj zeblo ga je in bil je ves premrl; odklenil si je vežna vrata in šel naravnost v salon. Vrata so nekoliko režala in Silvija je stala pri oknu. Slišal je, kako je vzdihnila, in srce ga je zabolelo. Vsa tiha in vitka in samotna je gledala ven, luč ji je sijala na plave lase, da so ji bili videti skoraj beli. Nato se je obrnila in ga je zagledala. Opazil je, kako ji je utripal vrat in kako se je trudila, da mu ne bi ničesar pokazala, in je dejal:

"Saj menda nisi bila v skrbeh! Nella je malo pala — pri skoku v neko pečeni-co. Včasih je čisto blazna. Ostal sem za čaj pri nji — samo da sem se prepričal, da ji ni nič huđeega." In ko je govoril, se je sam sebi studil; glas mu je zvenel tako ponarejeno.

govarjanja, izbegavanja, bolečine. Kolobar napol zanosnih muk, ki ga ni mogel prodreti, kakor ne more ujetnik skozi zidovje svoje celice . . .
Pa najsi živi samo en dan v soncu, pa najsi zatone v temačno noč, temni cvet strasti se mora razviti . . .
(Dalje prihodnjic)

NEPOTREBNA POT JAKOBA KAPUNA
(Nadaljevanje s 3. strani)

od nekdanje obdelovali mi, Rebrnikovi, je tudi naša. Tako je zdaj. Drugega vam nimam povedati. Mudi se nam, da nas ne prehitijo noč."

"Torej ne maraš, da bi se lepo pogovorila?" je kriknil Kapun ves rdeč.

"Oče so vam lepo povedali," je zakričal zet še glasneje, "če ga pa morda niste razumeli, vam bom povedal še jaz. A jaz znam govoriti drugače, po partizansko. Bolje je za vas, da se spravi-te takoj od tod in nas za vselej pustite v miru."

Ošnil je Kapuna od nog do glave, stopil k volom in švignil z bičem. Voli so se prestopili in

Dobra farma
65 akrov, hiša s 7 sobami; klet, fornez, kopalnica, nov hlev, ko-košnjak, poslopje za orodje, nov traktor, stroj za sajenje koroze, vsakovrstno orodje, 12 Guernsey krav, 2 vola, konj, kokoši. Lastnik želi prodati ali pa zam-enjati za grocerijsko trgovino in mesnico.

George Strainic
778 EAST 185th ST.
IV 6561 — KE 4120

PRIDITE PO CERTIFIKATE
Novi certifikati THE NORTH AMERICAN banke so izdelani. Vsak, ki je kupil delnice, sedaj lahko dobi v banki certifikat (delnico). Oglasite se ob vsaki priliki, kakor tudi v petek med 6. in 8. uro zvečer. Kadar prejmete certifikat, podpišite v knjigi, da ste ga prejeli. Zunanjim kupcem se bo poslalo po pošti. Kateri ste jih plačali v Collin-woodu, prijavite se zanje tam v podružnici.
Odbor.

DELETA, izurjena, ali če se žele naučiti knjigovodne stroke. Plača od ure. Zanimivo delo. Forest City Bookbinding, 326 Caxton Bldg.

ŽENSKA
med 18 in 40 letom za gospodinj-stvo pri 4 odraslih oseb; kuhanje, pranje, pranje ali snaznja. Ima lastno sobo in kopalnico ter dobro plačo. Shaker.
DREXEL 0050

Prilika za žensko
srednjih let za gospodinjstvo. Ni snaznja ali pranja. Prosta ob so-botoh in nedeljah. Tedenska plača. Intervju po 6. zv. ali kadarkoli v soboto in nedeljo. 3527 W. 125 St.

DEKLE ALI ŽENSKA
za splošna hišna opravila po ne-kaj ur na dan. Izvrstna prilika za stanovalko v Euclidu. Samo izurjena se naj priglasijo. Pokli-čite KE 6672

Leptičarka
za delo pet dni v tednu. Stalno. Za podrobnosti pokličite
KE 6655

Dela za moške
MLADENIČ, ki se želi naučiti stro-ko. Plača od ure. — Forest City Bookbinding, 326 Caxton Bldg.

ZIDARJI
DELO JAMČENO ZA 4 LETA
Uniška dela.
SHAKER MASONRY & CONCRETE CO.
WA 3944

LUBRICATING MAN
Izurjen na delu pri vseh izdelkih avtov. \$60 za 40-urni tednik.
ERDELAC SALES & SERVICE
8003 Broadway

DELA VEČ
za popraviljenje ogradij in barva-nje avtov. Enostavna plača.
DON BOURNE PONTIAC
Pearl Rd., Strongsville, O.
Strongville 3661

MOŠKI
srednjih let za delo pri kotlih s tinto. Dnevno ali nočno delo. 48 ur tedensko. Stalno celo leto. Plača od ure.
BRADEN SUTPHIN
3800 Chester Ave.

ZIDARJI
DELO ZNOTRAJ; DOBRA PLAČA OD URE
FAULKNER CONSTRUCTION CO.
c/o Chase Brass & Copper Co.
Upson Rd. tovarna
E. 260 St., RE 3355, Extension 77

ZIDARJI
za delo pri zidavi St. Luke's bol-nišnice, E. 116 St. in Shaker Blvd. Dolgotrajno delo znotraj in zunaj. Uniška plača. SW 2586, ob večerih pokličite Hermans, AT 0254.

Assemblers in Arc Welders
45 ur tedensko. Plača od ure.
LEWIS ENGINEERING CORP.
No. 1 Interstate St.,
Bedford, Ohio, Tel.: Bedford 800

FLOOR HANDS
Izurjeni za težko industrijsko delo
Small Planer Operator
Radial Drill Press Operator
Key Setter Operator
Plača od ure in nadurno delo
Atlas Car & Mfg. Co.
1120 Ivanhoe Rd.

ZAVAROVANINA
proti ognju in nevihti in avtomobilskimi nezgodami ZA ZANESLJIVO POSTREŽBO SE PRIPOROČA
DANIEL STAKICH
AGENTURA
15813 WATERLOO RD.
KE 1934

NAZNANILO!
Vsem cenjenim Slovincem in Hrvatom naznanjava, da sva prevzela od Mr. Habata

GASOLINSKO POSTAJO
na Waterloo Rd.,
vogal Grovewood Ave.

POLEG GASOLINA, IMAMO MODERNO PRIPRAVO ZA MAZANJE AVTOMOBILOV.
Ignition — Carburetor — Brakes

Prvovrstni eksperti. Se priporočava za naklonjenost.
HENRY BLUMEL in JOHN GORJANC

NAZNANILO!
Vsem cenjenim Slovincem in Hrvatom naznanjava, da sva prevzela od Mr. Habata

GASOLINSKO POSTAJO
na Waterloo Rd.,
vogal Grovewood Ave.

POLEG GASOLINA, IMAMO MODERNO PRIPRAVO ZA MAZANJE AVTOMOBILOV.
Ignition — Carburetor — Brakes

Prvovrstni eksperti. Se priporočava za naklonjenost.
HENRY BLUMEL in JOHN GORJANC

NAZNANILO!
Vsem cenjenim Slovincem in Hrvatom naznanjava, da sva prevzela od Mr. Habata

GASOLINSKO POSTAJO
na Waterloo Rd.,
vogal Grovewood Ave.

POLEG GASOLINA, IMAMO MODERNO PRIPRAVO ZA MAZANJE AVTOMOBILOV.
Ignition — Carburetor — Brakes

Prvovrstni eksperti. Se priporočava za naklonjenost.
HENRY BLUMEL in JOHN GORJANC

NEPOTREBNA POT JAKOBA KAPUNA
(Nadaljevanje s 3. strani)

od nekdanje obdelovali mi, Rebrnikovi, je tudi naša. Tako je zdaj. Drugega vam nimam povedati. Mudi se nam, da nas ne prehitijo noč."

"Torej ne maraš, da bi se lepo pogovorila?" je kriknil Kapun ves rdeč.